

Святе Причастя

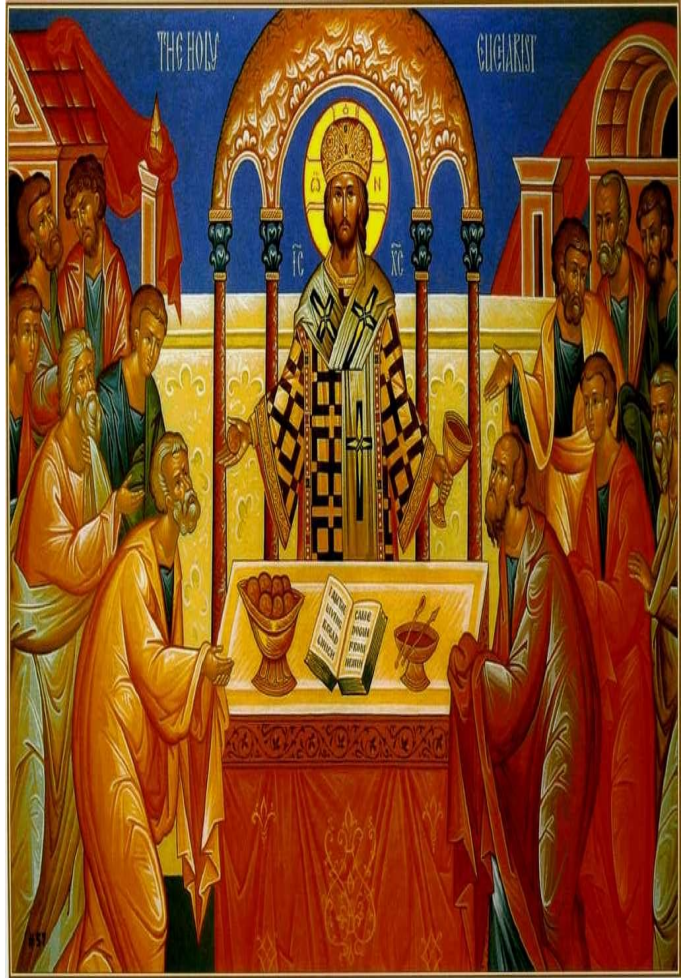
У Православній Церкві після Покаяння відбувається Таїнство святого Причастя, під час якого через святе Тіло і Кров Христові віруючий отримує життя вічне, стає членом Божого ества (2 Пет. 1, 4). Христос про Себе говорив: «Я є Хліб життя» (Ін. 6, 48), хто його споживатиме, матиме життя вічне. Під цим Хлібом життя Христос мав на увазі таємниче, містичне подання людям Свого Тіла і Крові. Він говорив: «Істинно, істинно кажу вам: якщо не будете споживати Плоті Сина Чоловічеського і пити Його Крові, то не будете мати життя в собі. Хто їсть Мою Плоть і п'є Мою Кров, має життя вічне, і Я воскресу його в останній день. Бо Плоть Моя є їжа, і Кров Моя є пиття. Хто їсть Мою Плоть і п'є Мою Кров, в Мені перебуває, і Я в ньому» (Ін. 6, 53–56).

Як обіцяв Христос, так Він і зробив. Під час Тайної Вечері Він зібрав за столом дванадцятьох Своїх учнів, «узав хліб, благословив, переламав і, даючи учням, сказав: «Прийміть, споживайте, це є Тіло Мое», і взявши чашу та подякувавши, подав їм і сказав: «Пийте з неї всі, бо це є Кров Моя Нового Завіту, що за багатьох проливається на відпущення гріхів» (Мф. 26, 26–27).

Може, це Христос зробив лише для апостолів, може, це одиначне Таїнство? Ні. Христос сказав: «Це творить на спомин про Мене» (Лк. 22, 19). І апостоли виконували сказане, додержувалися цього Христового Завіту. Це ми бачимо з Послання апостола Павла, де він говорить: «Чаша

благословення, яку благословляємо, чи не є приєднанням Крові Христової? Хліб, котрий ламаємо, чи не є приєднанням Тіла Христового?» (1 Кор. 10, 16–17).

Щоб не бути явними богопротивниками та порушниками Слова Божого, деякі "християнські спільноти" запровадили на своїх зібраннях «ламання хліба» і «пиття з чаші» вина. Але ніхто з них не вважає це за Таїнство. Вони кажуть, що це лише символи, що це згадка про Тайну Вечерю. Проте це є їхнім власним тлумаченням. Христос же під час Тайної Вечері не говорив, що хліб є символом Його Тіла, а вино є символом Його Крові. Він там просто і ясно сказав: «Це є Тіло Мое» і «Це є Кров Моя» (Мф. 26, 26–28; Мк. 14, 22–24; Лк. 22, 19).

Апостол Павло, говорячи про це Боже Таїнство, попереджає християн такими словами: «Хто їстиме Хліб цей або питиме Чашу Господню недостойно, винний буде супроти Тіла і Крові Господньої» (1 Кор. 11, 27). Із цих слів видно, що хто недостойно прийматиме Причастя, той буде винен не перед хлібом і вином, а грішитиме проти Тіла і Крові Господньої.

Деякі "християнські спільноти" вихваляються своєю вірою, але, як бачимо, віра в них вибіркова: у те вони вірять, а в інше — ні. Вони не можуть збагнути такого чуда, щоб хліб став Тілом, а вино — Кров'ю. Певне, забули про те вони, що Бог в річках Єгипту воду перетворив на кров; що жезл Ааронів перетворився на змію, а потім знову став жезлом; що вода в Кані Галілейській стала вином; що Христос п'ятьма хлібами в пустелі нагодував п'ять тисяч чоловік і що після їжі учні Його на полі назбирали 12 кошиків хлібних залишків; що вода Хрещенська не змінюється за своїм виглядом, але суть у неї інша — вона не псується.

Те, що православні вірно розуміють слова Христові щодо Святого Причастя, видно з Його бесіди з євреями та деякими учнями. Євангеліст Іоанн пише: «Тоді іудеї почали сперечатися між собою, кажучи: «Як Він може дати нам Плоть Свою їсти?» Ісус же сказав їм: «Істинно, істинно кажу вам... як послав Мене Живий Отець і Я живу Отцем, так і той, хто їсть Мене, житиме Мною...» Деякі з учнів Його, почувши це, говорили: «Які дивні слова! Хто може це слухати?.. Відтоді багато з учнів Його відійшли від Нього і вже з Ним не ходили» (Ін. 6, 52–66).

Це місце, взяте з проповіді Ісуса Христа, цікаве тим, що тут чітко і без будь-якої символіки мовиться про те, що святе Причастя — то є справжнє Тіло і справжня Кров нашого Спасителя, які Він у таємничий спосіб подає людям.

Якби це було не так, то Христос тим Своїм учням, котрі спокусилися Його словами, міг би сказати таке: «Друзі Мої, учні Мої! Куди ж ви пішли? Ви не так Мене зрозуміли. Ви не будете їсти Мого Тіла, не питимете Моєї Крові. Сказане Мною — лише алегорія, символ. А насправді ви будете споживати хліб і вино, думаючи про Моє Тіло та Кров». Але ж Він цього не сказав. Значить, сказане Христом треба розуміти буквально.

Відійшли від Христа сектанти, кажучи з тими учнями: «Які дивні слова!» (Ін. 6, 60).

Тіло Христове і Кров Його — то є не символіка, а небесна таємниця. Хто причащається найсвятіших Тіла і Крові Христових, той носить у собі ці Тіло і Кров. Саме це і є причиною того, що Господь нас називає Своїми чадами, дітьми. Ми справді є Його дітьми, бо в наших жилах тече Його Кров. Ось чому Христос говорить: «Той, хто їсть Мою Плоть і п'є Мою Кров, має життя вічне і Я воскресну його в останній день» (Ін. 6, 54). Завдяки Причастю ми вічні, бо Тіло Христове нетлінне, вічне, безсмертне. Гідно приймаючи святе Причастя, ми воскреснемо для вічного, райського життя, бо не може Кров Христова вічно лежати в домовині й не може ця Кров піти до пекла. Хто відкидає цю святиню, той сам собі готує погибель.

Православна Церква за 2000 років свого існування бачила багато чудес, пов'язаних з цим Таїнством. Біля Чаші одержимі злим духом б'ються в конвульсіях, кричать, гавкають, говорять чужими голосами. У них з'являється така жахлива сила, що кілька сильних чоловіків ледь справляються з ними. Коли б у святій Чаші були звичайний хліб і вино, то чому б демон піднімав такий гвалт? Адже в сектантів під час «переломлення хліба» такого не відбувається...

Демони бояться православного Причастя. Історія розповідає про святого Іоанна Вострозького, який мав владу над духами нечистими. Одного разу на запитання, чого вони

боятися в християнстві найбільше, вони відповіли: «Трьох речей ми боїмося найбільше: перша — це те, що ви носите на шиї (хрест), друга та, чим ви в церкві умиваєтесь (Хрещення), і третя — та, що ви їсте на церковних зібраннях (Причастя)». Тоді святий ще їх запитав: «Із цих трьох речей, чого ви найбільше боїтеся?» Нечисті відповіли: «Якби ви свято берегли те, чого Причащаєтесь, то ніхто з нас не посмів би нападати на християнина».

Святий Ігнатій Антіохійський ученик Святого Апостола Івана Богослова писав про Святе Причастя так: "Я не маю смаку до тлінної їжі або до задоволень цього життя. Я хочу хліба Божого, що є тілом Ісуса Христа, який був із насіння Давида; і для пиття я хочу його крові, що є любов" нетлінний »(Лист до Римлян 7: 3). «Зверніть увагу на тих, хто дотримується гетеродоксальних думок щодо благодаті Ісуса Христа, яка прийшла до нас, і подивіться, наскільки їхня думка суперечить розуму Бога ... Вони утримуються від Євхаристії та молитви, тому що не визнають, що Євхаристія це тіло нашого Спасителя Ісуса Христа, тіло, яке постраждало за наші гріхи і яке Отець, за своєю добротою, воскресив знову. Ті, хто заперечує дар Божий, гинуть у своїх суперечках »(Лист до Смірян 6: 2– 7: 1 [110 р. Н. Е.]).

Святий Юстина Філософ який жив на початку другого століття вчив: "Ми називаємо цю їжу Євхаристією, і ніхто інший не може її приймати, крім того, хто вважає наше вчення вірним і хто був обмитий у пранні для відпущення гріхів і для відновлення [тобто отримав хрещення] і тим самим живе так, як наказав Христос. Бо ми не отримуємо їх як спільний хліб чи звичайний напій; але оскільки Ісус Христос, наш Спаситель, був втілений словом Божим і мав і тіло, і кров для нашого спасіння, як нас навчили, їжа, яка була зроблена в Євхаристії за допомогою Євхаристійної молитви, встановленої ним, і зміною якої живиться наша кров і плоть, є і плоттю, і кровю втіленого Ісуса »(Перше вибачення 66 [151 рік нашої ери]).

Святий Іринеї Ліонський який являється пра-учнем Святого Апостол Івана пояснював: "Якби Господь був не від Отця, то як він міг по праву взяти хліб, який належить до нашого власного творіння, і визнати його своїм тілом і підтвердити, що суміш у чаші - це його кров?" (Проти ересей 4: 33–32 [189 н.е.]). "Він оголосив чашу, частину творіння, своєю власною кров'ю, з якої він витікає нашу кров; і хліб, частину творіння, він встановив як своє власне тіло, з якого дає примноження Отже, коли змішана чаша [вино і вода] та випечений хліб приймають Слово Боже і стають Євхаристією, тілом Христовим, і з цього збільшується і підтримується речовина нашої плоті, як вони можуть скажіть, що плоть не здатна прийняти дар Божий, який є вічним життям, - тіло, яке живиться тілом і кров'ю Господа і насправді є його членом? " (там же, 5: 2).

. Климент Олександрійський засновник відомої Олександрійської Школи писав так: "" Їжте моє тіло ", - каже [Ісус], - і пийте мою кров." Господь постачає нас цими інтимними поживними речовинами, Він передає свою плоть і виливає свою кров, і нічого не бракує для зростання його дітей " (Наставник дітей 1: 6: 43: 3 [191 рік нашої ери]).

Святий Кипріан Карфагенський написав так "Крім того, він [Павло] погрожує упертим і вперед і викриває їх, кажучи:" Хто їсть хліб або п'є чашу Господню недостойно, той винен у тілі та крові Господа "[1 Кор. 11 : 27]. Усі ці застереження зневажаються та зневажаються - [християни, що минули, часто приймають Причастя] до того, як їхній гріх буде спокутований, до того, як вони зізнаються у їхньому злочині, до того, як їхнє сумління було очищено жертвою та рукою священника. до того, як злочин розгніваного та загрозового Господа був умиротворений, [і так] насильство робиться з його тілом і кров'ю; і тепер вони грішать проти свого Господа більше рукою та устами, ніж тоді, коли вони заперечували свого Господа »(The Lapsed 15–16 [251 рік нашої ери]).

Персидський мудрець Афраахат вчив: "Після такої промови [на Таємній вечері], Господь підвівся з місця, де він зробив Пасху, і дав своє тіло як їжу, а кров - як напій, і пішов зі своїми учнями до того місця, де він був щоб він був заарештований. Але він їв із власного тіла і пив власну кров, коли розмірковував над мертвими. Господь своїми руками подав своє тіло для споживання, а перед розп'яттям віддав свою кров як пити »(Трактати 12: 6 [340 р. н. е.]).

Святий Кирила Єрусалимський писав: «Хліб і вино Євхаристії до святого закликання чарівної Трійці були простим хлібом і вином, але, коли заклик був зроблений, хліб стає тілом Христа, а вино - кров'ю Христа» (Катехитичні лекції 19: 7 [350 рік нашої ери]). "Тому не сприймайте хліб і вино просто так; адже вони, згідно з проголошенням Учителя, є тілом і кров'ю Христа. Навіть якщо почуття підказують вам інше, нехай віра зміцнить вас. Не судіть у цьому питанні за смаком, але будьте повністю впевнені у вірі, не сумніваючись, що вас визнали гідними тіла і крові Христа ... [Оскільки ви] повністю переконані, що видимий хліб - це не хліб, хоча він розумний на смак, але тіло Христове, і те, що видиме вино - це не вино, хоча на смак так і хотілося, ... покуштуйте цього хліба як щось духовне і покладіть веселе обличчя на свою душу »(там само. , 22: 6, 9).

Блаженний Августин Гіппонський наставляв "Я пообіцяв вам [новим християнам], які зараз охрестилися, проповідь, у якій я б пояснив таїнство Стілу Господнього Той хліб, який ви бачите на вівтарі, освячений словом Божим, є тіло Христа. Ця чаша, точніше, те, що в цій чаші, освячена словом Божим, є кров Христа »(Проповіді 227 [н. е. 411]). "Те, що ви бачите, - це хліб і чаша; це те, що вам повідомляють ваші власні очі. Але ваша віра зобов'язує вас прийняти те, що хліб - це тіло Христа, а чаша - кров Христа. Це було сказав дуже коротко, чого, можливо, буде достатньо для віри; проте віра не прагне настанови »(там же, 272).

Сам Лідер Протестантизму Лютер вчив: " З усіх Отців Церкви, скільки ви можете назвати, жоден ніколи не говорив про таїнство, як це роблять ці фанатики. Ніхто з них не вживає такого виразу, як: «Це просто хліб і вино», або «Тіло і кров Христа відсутні». Проте вони так часто обговорюються ними, що неможливо, щоб вони колись не пропустили таких висловлювань, як: «Це просто хліб», або «Не те, що тіло Христове фізично присутнє», або подібно "(Твори Лютера, Сент -Луїс, Мічиган: Видавництво Конкордії, 1961, том 37, 54) Але небагато хто хотів слухати свого наставника серед цих " християн"

Отже, Хрест, Хрещення і Причастя є найстрашнішими речами для диявола. І саме це відкинули від себе деякі "християнські спільноти". А замість цього вони завели в себе гру на балалайках, танці, джаз і часом навіть шаманський рок-н-рол. Крім цього, сектанти на своїх зібраннях співають духовні пісні, декламують духовного змісту вірші і косо-криво тлумачать Святе Письмо — тлумачать, звичайно, не від Духа Святого, а так, як кому на думку спаде. Але ж це не Церква, а духовні посиденьки.